

Mellanspel

Inledning

Det regnar och åskar. Vindrutetorkarna går som två irriterade bålgetingar över rutan för att hålla den ren, men vattnet sköljer oupphörligen över den ensamma långtradaren. "The kings" högra hand trevade sakta i chipspåsen på passagerarsätet medan hans små, röda ögon plirade ut i mörkret för att följa vägens slingrande kontur. Han samlade sina tankar och funderade ett ögonblick på att stanna och ta en titt på kartan men insåg snart att det var bäst att vänta till nästa mack där han kunde få sig en kopp kaffe och något att toppa i magen, kanske en ny chipspåse.

Äventyret inleds med att den "gamla" spelledaren spelleder Kingen medan den nya spelleder familjen.

Stole bråkar i stugan och the king kör av vägen
King klafsar över leråkern och träffar en man med hund som han frågar vart det finns hjälp. Han hänvisar till stugan som ligger 500 meter efter vägen. Det knackar på dörren i stugan. Kingen kommer in i stugan och märker att de har en likadan hund som mannen han mötte ute hade. Hur det nu går frågar han nog om han får låna duschen. Innan han börjar duscha i det kalla vattnet upptäcker han att leran i hans kläder på sina ställen är utblandad med blod.

Strömmen går i huset när Kingen försöker ringa en bärgningsfirma. Kingen hör bara en hund som ylar i telefon luren. Strömmen går inte att få tillbaka. Släck ljusen när strömmen går.

Farfar anförtror sig till Kingen: "familjen odlar hasch i trädgården och gräver ner pengarna i leråkern och dom har något fuffens på gång i garaget".

I garaget finns en stor metallbalja där far gör gödningsmedel, det luktar följaktligen skumt, starkt och illa i garaget. Far visar kingen sitt spritförråd bakom baljan "Gammelgubben är en jävel på att snylta sprit viljen tid på dagen det än är". Gammelgubben säger kingen att den illaluktande vätskan i själva verket är syra som luktar så illa bara för att far gjort sig av med sina offer i badet.

Far och king kollar om de kan få upp bilen, nej... far: "det här är ju på samma ställe som jag grävde ner kroppen". Far ser kroppen framför bilen, och king är i bilen för att tända ljuset. Om king ser kroppen tror han själv att han har kört på den.

Sonen tycker sig se mannen med hunden utanför fönstret. Han försvinner dock ganska snabbt så sonen hinner inte visa honom för någon men om man kollar på utsidan av fönstret så ser man fotspår av en man och en hund och lite imma på fönstret. Hunden i huset reagerar ganska kraftigt och sätter sig och ylar vid fönstret.

På kvällen dricker far mer sprit, kan bli våldsamt våldsam. Kingen dricker också sprit.

Far bestämmer sig för att flyta kroppen men kan inte hitta den längre. Bara ett koppel ligger kvar.

På natten vaknar sonen av ett ljud och han går ner för trappen och hör någon försöker öppna dörren. Öppnar sonen dörren är det mannen som han kört på som skall hämta hunden Kerberos.

Slutet: på morgonen hittar mor och far sin son död i hallen. Ytterdörren är öppen och det är det kalla draget från den som har växt de båda. Sonen har dött av ett bett från ett hundliknande djur. Hunden är försvunnen... Det har slutat regna och en polisbil svänger in på uppfarten. Den döde mannen ligger på farstutrappan. När polisbilen svänger iväg mot staden med herr och fru Stole i baksätet kör de förbi en gående man med bensindunk i handen.

Lastbilschaffis – Gordon "king of the road" Person

Med mjuka knän hoppade "the king" ner från lastbilsflaket. Han hade just packat den sista låren i leveransen till "Kentucky fried chicken" och spände med vana och precision åt spännbanden för att säkra lasten.

Du har alltid varit något av en ensamvarg, alltid uppskattat v8:ans mullrande medan de feta chipsen frasar mellan tänderna. Alltid uppskattat skinnklädselns knarrande och bensinångornas doft vid alla hundratals mackar du besökt över hela usa. Du gillar ditt jobb som privat chaufför, din eviga resa på landets alla motorvägar. Du har inget hem, ingen familj men det gör inget eftersom du lever som du trivs. På resande fot. Målet är ingenting, resan är allt.

Fadern – Pete Stole

Tänk om farsgubben skulle sätt dig nu, med det halfulla blanka glaset framför dig. Hur kunde han göra något sådant? Hur kunde han vara så oaktsam? Han förstörde både ditt och sitt eget liv i ett enda oansvarigt rus. Men du har ordnat upp det, det är ingen fara längre, ingen kommer att hitta kroppen. De får inte hitta den. Bara den inte sköljs fram nu i regnvädret. Där är ju fullt med trafik, ingen får hitta den, ingen kan hitta den. Med en hastig och invand rörelse fattade du det kalla glaset med den till synes skonsamt klara vätskan och svalde den med ett kraftigt grin i ansiktet, hjärtat lugnade sig i bröstet och tankarna blev återigen lättgreppade. Du fyllde på glaset med flaskan som stod placerad mitt på den blommiga vaxduken, hällde i sig hälften och ställde ner glaset på bordet igen. Ingen kommer att hitta den.

Mor – Cyndi Stole

Det är bara en tidsfråga, snart knackar sheriffen på dörren och tar med sig min arme son. Han tar oss också, vi blir satta i fängelse. Gården kommer att förfalla och djuren dö. Varför tillät du att han tog bilen? Det var ju ditt fel, ditt fel att han blev påkörd. Det är du som blir dömd för mordet, mordet på den gamle Greg. Varför tog ni med hunden in? Varför tog du med hunden? Det är ju det konkretaste bevismaterialet man skulle kunna hitta. Du är redan dömd. Det är tidsfråga tills sheriffen arresterar dig och låser in dig. Det är ju dödsstraff på mord! Din pojke som bara har börjat sitt liv. Inte skall hans låga släckas för en sådan här struntsak. Det kanske blir kortare straff om man lämnar in sig frivilligt? Är det inte så? Du som alltid har varit laglydig och så.... Det är inte rättvist.

Son – Dexter Stole

Det är en mardröm som blir verklig. Som så många gånger förut frågade du mamma om du fick låna bilen, som så många gånger förut åkte du till Rag och plockade upp honom, som så många gånger förut åkte ni till Flary's och som så många gånger förut söp ni varandra under bordet. En grej var dock inte sig lik, den gamle mannen och hans hund som du på vägen hem körde på. Han flög som en trasdocka genom vinden och slog ner med ett brak på asfalten bakom bilen. Din far verkade samlad när du kom in i köket chockad. Han tog sin spade och gick ut på leråkern och grävde ner mannen. Han spolade av bilen med en trädgårdsslang och sedan började det att regna. Du förstår inte riktigt vad som hände. Vad som har hänt men nu blir allt bra. Allt är förlåtet och glömt för ingen kan se mannen så länge han ligger i jorden med maskar och skalbaggar som kryper...

Morfar - Larry Tinden

Den lilla bruna glasburken ger dig minnen, de små vita pillren deformeras svagt genom den blanka glasytan. Minnen har du för övrigt ont om, du minns varken hur det var på fregatten St: Hilton eller ditt bröllop med den bedårande Janette Baker. Det enda du har kvar är fotografier och byråkratiska papper. Din hörsel är inte håller vad den varit, den blev nog sämre när du arbetade vid skeppeis artilleri, men den blir allt sämre nu för tiden med. Nu har du hamnat hemma hos din stackars dotter och hennes förtappade make i ett sjaskigt hus. Hur kunde hon gifta sig med honom? Det är inte konstigt att de grälar och står i. Nej du drömmer dig tillbaka i de få minnen som fortfarande sitter kvar i ditt huvud. Det var bättre förr.

Lapp till The King of the Road

Jävla skit att man skulle köra av nu. Det var inte bra. Kycklingen kommer att bli dålig på grund av detta. Fan jag kan ju bli stämd för kontraktsbrott. Men i sådana fall skall jag stämma vägverket för dålig vägplanering eller något. Kanske finns det en liten chans att få upp bilen på vägen igen. Det måste gå för annars är detta en personlig katastrof. Kanske kan jag nå någon på lastbils radion! Ja det måste jag prova. Det var en satans otur att telefonen dog men än är alla skepp inte brända...

Lapp till morfar Larry.

När du kastar en blick på den bruna medicinburken så minns du vad polisen sa då du skulle berätta sanningen. Du har vetat det ganska länge och annat det ändå längre. De stora blomlådornas blomlösa växter kan inte vara annat än hasch jag känner ju igen dessa blad. Det är klart jag känner igen dem, jag har ju varit i Indien. Alla mina vänner sysslade med det, även kocken som råkade blandade ner det i soppan. Han fick gå på plankan, så gjorde vi på havet. Sen när man kom hem hittade man sin dotter gift med en sån här knarkodlare.

Jag har minsann sätt vart han gör av alla de pengar han tjänar på dessa affärer, han gräver ner dem i leråkern. Jag såg ju att han var där och grävde i dag. Och Syrabadet sen då! Som han har stående i garaget, det luktar skit tack vare alla likdelar han stoppat ner i det. Jag borde sätta dit honom. Jag borde kanske ta hjälp av lastbilsföraren som är här, ingen lyssnar på en gammal man, ingen. Om jag lyckas sätta dit honom får han ju lov att lämna mitt kära hus.

Lapp till far Pete.

Främmande är ju alltid trevligt, men inte nu! Han kunde ju inte ha kommit olägligare. Det är bäst att bli av med honom så fort som möjligt. Jag måste hjälpa honom att få upp bilen på vägen så jag kan flytta på liket ostört. Man borde köra ut på någon skogsväg och dumpa det i ett kärr. Fan, här sitter jag och kallsvettas. Jag får ju inte se nervös ut. Bäst jag tar mig ett glas till och bjuder lastbilschaffisen på ett, oj flaskan är tom. Dags att gå ut till lagret i garaget och hämta en till.

Lapp till mor Syndi.

Hur kunde jag vara så oförsiktig att jag lät en främling komma in i huset? Det luktar ju polis lång väg! Här står du med beviset i armarna. Hur var det, elektriska stolen ja, eller är det giftampuller man använder här i Texas? Nej, jag får inte ge upp nu. Jag måste göra mig av med hunden på något sätt och jag hoppas den förklädda polisen inte har sätt liket i leråkern än. Bäst att hålla fasaden uppe och verka glad och öppen så att han inte misstänker något. Allt hänger på att inte Pete försägar sig, jag vet ju att han blir omöjlig när han är full.

Kell

Docentv. 28:261

Tel 94503

